

Från folksaga till slapstick

Scen: Borås Stadsteater, Lilla scenen

Pjäsa: Tomt på loftet-sagor ur vråna med Panikteatern

Nallar och dockor hade redan bänkat sig när en förväntansfull barnpublik bjöds in till Panikteaterns "Tomt på loftet-sagor ur vråna". Munspelsmusik strömmade från scenen, skådespelarna snurrade runt och hälsade på alla och såg till att publiken satt och såg bra. Man byggde upp en förväntan-nu börjar det strax "berättelserna som kryper efter väggarna". Scenografin är enkel och ren, med tre transparenta tygstycken som ramar in scenen, framhäver det magiska tretalet och sagans drömska karaktär. "På natten far sagorna omkring" övergår i ett fartfyllt berättande. Pjäsen bildar en triptyk av berättelser alla med rötter i en folksaga. den första om "Vanten" som alla djuren vill bo i framkallade många förtjusta skratt. Det är en galen

historia med rollfigurer som är som transformerade från folksagans stereotyper till moderna crazybetonade seriefigurer. Ett berättargrepp som publiken hänger med på. Skådespelarna Ronald Brandel och Maud Nyberg växlade raskt mellan figurer och scenrum byggda med en minimalistisk teknik. Den andra berättelsen "Per Krämare" handlar om den starka kärleken som måste provas. Med mod och list och hjälpande djur vinner Mats sin Elin och under tiden har stora delar av publiken krupit upp i det medföljande vuxenknät. Jätten i Torsö var både stor, dum och läskig. Man tror på sina sagor och vågar utmana publikens inlevelseförmåga. Ibland fälls repliker med en god dos dubbelt adressatskap-barn och vuxna skrattar tillsammans fast kanske åt olika saker. Det hela avslutas med en kortare liten råtta på repet historia, vars inramning var lite kusligare. Efter den här föreställningen känner jag igen Panikteatern-vilda tolkningar och en salig blandning av spelstilar. Från folksaga till slapstick. Salongen var fylld både andlingen och bokstavligen- inte tomt på loftet alls!

EWA WAHLSTRÖM, BORÅS TIDNING